

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XIX. Die Ivlii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

cessisset, eleganti facie adstitisse iuuenem, qui se venisse dicebat, ut illi su-premo tempore adesset. Nempe hisce solatiis dignatur cælum eos qui sancto laboris Dei causâ perseveranter impensi sudore madidi, requiescant à laboribus suis.

EMMANUEL

A COSTA COAD.

Lusitanus
in Brasilia
incerto die
anno 1637.
xrat 33.
Soc. 13.

Mortif.

SEdulus in labore, diligens in vale-studinarij munere, sibi verò magnopè semper infensus, afflictandi se vfu-perpetuo clarus eminebat. Vnde magna id genus supellex postea reperta penes eum est quā ille se cruciabat. Farnambucum an abire vellet roga-tus, respondit se nauim illicē conscen-

surum, si iuberetur, licet cum discri-mine capitinis manifesto. Maiorum e-
Obed.
nīm, aiebat, est præcipere, & meum obediare. Nocte qua Emmanuel mi-grauit ē vita, vir simplex ac rectus, &
Mors.
cuius probitas fidem facilè commere-tur, dixit visam sibi ē collegio nostro pro-gredi illustrem pompam, quæ de Societate mortuum quempiā, triun-phali potius quām exequiali apparatu efferebat, non in feretro, sed in tape-te sericeo decubentem. Secutam gloriosum fūsus frequentem candidato-rum coronam, quæ multavndique luce illustris, flores candidos sparge-bat, signa lætitia. Hærebat hæc vi-dens ecquid vellent; sed manē nunciata sonante campano ære Emma-nuelis mors dubitationem illi omnem exemit.

XIX. DIE IVLII.

P. LAURENTIVS MASSONIVS.

19.Iulij Ira-
lus Manilie
1631. xrat.
75. Soc. 49.

Zelus.

Crucifixus.

B.V.

B. Aloysij in Theologia Romæ Condiscipulus, postea in Ori-en-tis India magnos labores exan-tlauit itinerum, probrorum, verbo-rum, carcerum, nauigationis, frigo-rum, famis per annos 30. vnde illi per-fecti viri nomen ab Hispanis, indi-genisque adhæsit. Copiis Catholicis Sacramenta ministravit, victoriām que pollicitus cum Crucifixo præiuit, & victoriā potiti nostri Ternatē insulam recepēre, vbi soricūm ingentem vim sacrī exorcismis ritē execratus abegit. Alias cū Batauus Victor vi-ctos omnes persequeretur, Patrem, Laurentium istic immotum ignarus omisit; id quod Beatissimæ Virginis o-pe factum, quæ noctu illi conspecta

est & visa hostem morari ne noceret Laurentio. Enim uero ita ei videba-tur, cum hostem ipse præiret, acho-stis præeuntem sequeretur, sed non assequeretur, iniiciente illi moras cā quam videbat Virgine Dei Matre. Triduo impastus latuit in vpreto-tandem cū sitaret, repente, vt aiunt, aqua ē terra profiliit ad frim Lauren-tij restinguendam, & cā extinctā eu-a-nuit aqua in terram redux. Frequentes illi manabant ab oculis lachrymæ, quōd se nescire dicere satiſne illis peccata sua eluisset. Quotidie se (vrie-
Sitt.
junia, & cilicia crebra raseam) verbe-rabat; à dæmoniis quoque aliquan-do ita malē tractatus, vt lectulo de-buerit hærere affixus. Nullam un-quam legem Societatis visus est ne-glexisse, vel præteriisse. In morbo bis quotidie sacram exomologesim ob-i-
Mortif.

Confess.
quondam.

P. IOAN-

P. IOANNES
RIBERA.

Hispanus
Cali. 19.
Iulij 1649.

Confessio.

Predicatio.

Concio.

Demon.

A蒲 Popai anenses, ac latè in Quitenfi vice. Prouincia, quā ibat potens opere ac sermone ita animos permiscebant, vt Niniue vndique seriā pœnitentiae significatione appareret. Tribus, qui mineris prærant, Sacra menta procrastinuantibus minaciter prædixit fore vt sine Sacramentis morerentur, nec Deum inuenirent, cui nunc vocanti parere contemnerent. Ita euenit. Etenim eorum unus repentina morbo, alter inter cænandum à Mauro seruo in iugulo fauciis, Tertius ab eo qui eum cum sua vxore impudicè versatum fuisse suspicabatur confessus, citra SS. Pœnitentia, ac viatici Sacra menta interièrre. In Toro vrbe cùm abiturus quandam ne cum peccata confessum sciret, palam pro concione monuit; vt qui confessus non fuisset, id nunc faceret Patrem præsente, ac inuitante. Nam si nunc prætermitteret, futurum, vt Patrem ne cum in proximam Ansermæ vrbem appulsum desideraret, nec habere posset. Perstirit alter peruvicax: & Patre digresso, venam secari sibi curavit: quā imperitè apertâ lœsâque arteriâ, miser ille Patrem ad confessionem accipendam acciri ne quicquam clamans extinctus est. Rem vbi audiit P. Ioannes, aiebat se penitus non meminiisse tale quidpiam à se dictum. Dæmonē, qui palam concionabundus dicebat se Adamum esse, qui terræ cultionem, & Petrum, qui salutis viam Populos doceret, ac arte illâ eos ad idola trahebat, ad silentium coegerit: seductos ab illo omnes expiauit,

diuinâque synaxi refecit. Egro illo dícebant Calenses, paratos se vitâ illius vel dato in pretium cordis sanguine toto redimere.

P. FERDINANDVS
VASQVES.

Angelopoli
in Mexico
1593. incep.
to die.

Discessus.
It.

Humi.

Oratio.

Confessio.

Confessio.

Gratia.

milia.

Catech.

Italus.

Genua.

die incerto.

Zelus.

Pauperia.

S.P. Ignatij.

Italus.

10 Iuli.

1605. a.

Soc. 42.

Patina.

P. STEPHANVS
BAROELIVS.

Hic Patauio Bassanum missus, omnies locupletandi se occasionses summâ abstinentiâ repudiabat, nullis interea seruandorum hominum viis, nullis artibus prætermisso, vt anno 1547. de eo loquitur Orlandinus: qui etiam ait, nihil illi ab ullo missum fuisse, quin gratè comiterque remiserit: eoque sensisse, in ore pauperis esse longè fecundissimum Dei verbum. S. P. N. Ignatio fuit impensè addictus; & de eo loquens, liberatum se olim Romæ grauissimo morbo S. P. Ignatij precibus fuis ad S. Petri in Monte aureo, memori mente prædicabat.

XX. DIE